

Ter dankbare herinnering aan

Christien van Mook-Spijkers

sinds 15 januari 1975 weduwe van Rikus van Mook

Zij werd op 23 augustus 1904 in Goirle geboren. Gesterkt door de Ziekenzalving overleed ze te Hengelo (Ov.) op 22 november 1995. Op 27 november waren we voor haar afscheid rondom haar bijeen in de St. Lambertuskerk, waarna we haar bij haar man te rusten hebben gelegd op het R.K. Kerkhof van Hengelo.

Onze mama en oma heeft haar lange levensweg toch nog onverwacht beëindigd. Zoals ze geleefd heeft zo is ze ook gestorven: op eigen kracht ging ze haar geliefde huis uit op weg naar het ziekenhuis waar ze, een dag later al, waardig en in de vrede is heengegaan. Ze was immers een wilskrachtige vrouw en dat straalde ze tot het laatst toe uit.

Zo heeft ze ook aan de zijde van papa geleefd, 41 jaar lang. Ze hielden van elkaar en samen bouwden ze de zaak op. Toen ze die overdroegen bleef ze er nog dicht bij betrokken. Want ze was altijd bezig.

Was het niet voor de zaak dan wel met haken. Voor menigeen heeft ze sloffen gehaakt.

Mama en oma was graag onder de mensen. Ze was altijd te vinden voor een uitje en dan leefde ze helemaal op. Ze had ook een grote kring van kennissen en vriendinnen die ze heel trouw bleef. Ze was gastvrij en blij als je kwam. Haar negentigste verjaardag was dan ook een heerlijk feest voor haar met haar kinderen, kleinkinderen en de familie uit Brabant.

Mama was een gelovige vrouw met een groot vertrouwen in Maria. Elk jaar bezocht ze een of ander Maria-oord. En toen ze niet meer naar de kerk kon volgde ze elke zondag de viering op de televisie.

Ze ging met God door het leven. Moge ze nu, samen met papa, in vrede wonen in Gods hemel voor altijd.

Lieve mama, bedankt voor alles! Oma we vergeten je nooit.

Rust in vrede.

We danken u van harte voor uw meeleven na het heengaan van onze lieve mama en oma.

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen